

GEDRAGSLIJNEN INZAKE DE BEROEPSRELATIES TUSSEN DE LEDEN VAN HET IBR, HET IAB EN HET BIBF

Overwegende :

Dat de drie Instituten duidelijk hun wil hebben uitgedrukt om de evenwichtige interprofessionele relaties tussen hun leden te promoten ;

Dat deze wil zal worden gerealiseerd door middel van een coherente en systematische toepassing van de confraterniteitsprincipes ;

Dat deze principes toegepast moeten worden op de relaties tussen de leden van de drie Instituten op het vlak van de boekhoudkundige expertise (intern en/of extern), van de boekhouding en van de fiscaliteit, alsook, voor zover de wet zich hier niet tegen verzet, van de wettelijke controleopdrachten ;

Dat deze principes evenwel als zodanig niet van toepassing zijn op de relaties tussen de leden van eenzelfde Instituut, in de mate waarin meer specifieke aanvullende regels zijn voorzien ;

Dat de drie Instituten hebben beslist een ontwerp van gedragslijnen voor advies over te maken aan de Hoge Raad voor de Economische Beroepen ;

Dat deze beslissing respectievelijk werd genomen door :

- de Nationale Raad van het Beroepsinstituut van erkende Boekhouders en Fiscalisten op 24 september 2004 ;*
- de Raad van het Instituut der Bedrijfsrevisoren op 29 oktober 2004 ;*
- de Raad van het Instituut van de Accountants en de Belastingconsulenten op 6 december 2004 ;*

Dat rekening werd gehouden met het advies van 19 juli 2005 van de Hoge Raad voor de Economische Beroepen betreffende deze gedragslijnen ;

Dat deze gedragslijnen de plichtenleer van de respectievelijke Instituten, vastgesteld bij de koninklijke besluiten van 10 januari 1994 (IBR), 23 december 1997 (BIB – thans BIBF) en 1 maart 1998 (IDAC – thans IAB), nader invullen en derhalve steeds dienen gelezen te worden in overeenstemming met deze reglementaire bepalingen ;

Dat deze gedragslijnen de bestaande deontologische aanbevelingen betreffende de wederzijdse relaties in het kader van de beroepsuitoefening die van kracht waren tussen enerzijds het IDAC (nu het IAB) en het BIB (thans BIBF), alsook deze die van kracht waren tussen het IDAC (thans IAB) en het IBR, vervangen ;

Dat deze gedragslijnen werden goedgekeurd door :

- *de Nationale Raad van het Beroepsinstituut van Erkende Boekhouders en Fiscalisten op 21 maart 2008*
- *de Raad van het Instituut van de Bedrijfsrevisoren op 11 april 2008*
- *de Raad van het Instituut van de Accountants en de Belastingconsulenten op 5 mei 2008*

Dat deze gedragslijnen van kracht worden op 1 juni 2008;

Definities

De woorden “leden van een ander Instituut” verwijzen naar de leden van het IBR, het IAB en het BIBF.

Een “niet-permanente controleopdracht” is een opdracht, voorzien door of krachtens de wet, die geen commissarismandaat is, die erin bestaat financiële informatie te controleren en die resulteert in een verslag waarvan derden, volledig of gedeeltelijk, kennis kunnen nemen.

De “gewoonlijke raadgever” is degene die op recurrente wijze dienstverleningen verricht zoals vermeld in artikel 183ter van het K.B. van 30 januari 2001 tot uitvoering van het Wetboek van vennootschappen.

Een “recurrente opdracht” is de assisterende of raadgevende opdracht die voortvloeit uit een overeenkomst van onbepaalde duur, of uit herhaalde overeenkomsten van bepaalde duur waarvan de totale looptijd één jaar overschrijdt.

De “entiteit” is de rechtspersoon of natuurlijke persoon voor wie een opdracht wordt uitgevoerd.

Eerste principe – Aanvaarding van een controleopdracht

Alvorens een niet-permanente controleopdracht te aanvaarden, mag de bedrijfsrevisor of de externe accountant – noch hijzelf, noch een persoon met wie hij beroepshalve in samenwerkingsverband staat –, zich in een situatie bevinden of hebben bevonden in de loop van de twee jaren voorafgaand aan de opdracht die zijn onafhankelijkheid in vraag stelt in de entiteit die het voorwerp uitmaakt van de controleopdracht.

Tweede principe – Aanvaarding van een raadgevende opdracht

Na het uitvoeren van een niet-permanente controleopdracht in een entiteit waarvan een lid van een ander Instituut de gewoonlijke raadgever is, dient de bedrijfsrevisor of externe accountant die de controle heeft uitgevoerd, alsook elke persoon met wie deze laatste beroepshalve een samenwerkingsverband heeft, zich te onthouden het lid van het ander Instituut op te volgen in zijn functie van gewoonlijke raadgever in deze entiteit. Deze verzaking loopt twee jaar na de datum van de ondertekening van het verslag. Deze verzaking betreft geen aanvaarding van een nieuwe controleopdracht.

Derde principe – Meningsverschil

Wanneer het lid van een Instituut, dat geen commissarismandaat bekleedt, op aanzienlijke wijze de werkzaamheden of de attestering van een lid van een ander Instituut in vraag stelt, zal hij steeds zorgvuldig en omzichtig handelen. Onverminderd meer specifieke of tegengestelde wettelijke of reglementaire bepalingen (met name op het vlak van het beroepsgeheim), zal hij de betrokkene, vóór elke mededeling aan de entiteit, bij voorkeur schriftelijk in kennis stellen van de punten waarover het meningsverschil gaat. Het lid van het andere Instituut wiens werkzaamheden of attesteringen in vraag worden gesteld, dient onmiddellijk de geformuleerde opmerkingen te onderzoeken en een met zorg en voorzichtigheid opgesteld antwoord te verschaffen. De ene en/of andere beroepsbeoefenaar zullen, indien nodig, het advies van een confrater of raadsman inwinnen.

Vierde principe – Contacten met de voorganger

Zonder afbreuk te doen aan de aan de commissaris voorbehouden wettelijke opdrachten en aan de specifieke dentologische bepalingen eigen aan elk Instituut, dient het lid van een Instituut, vooraleer een opdracht te aanvaarden, de entiteit te ondervragen over het feit dat een lid van een ander Instituut deze opdracht vervult of vervuld heeft in de loop van de 12 vorige maanden.

Zonder afbreuk te doen aan de aan de commissaris voorbehouden wettelijke opdrachten, dient het lid van een Instituut dat wordt gevraagd om binnen een termijn van 12 maanden een lid van een ander Instituut op te volgen binnen dezelfde opdracht, voorafgaand contact op te nemen met zijn voorganger, zelfs indien de opvolging niet onmiddellijk plaatsvindt. Het lid van het ander Instituut dient, in de mate waarin het beroepsgeheim zich hiertegen niet verzet, zijn opvolger in kennis te stellen van alle elementen die, indien de betrokken opvolger hiervan op de hoogte was, hem ertoe zouden kunnen leiden de opdracht te weigeren.

De contacten tussen voorganger en opvolger zullen van die aard zijn dat een bewijs kan worden geleverd van de naleving van voornoemde gedragslijnen.

Vijfde principe – Onbetaalde erelonen

Onverminderd de striktere deontologische bepalingen eigen aan elk beroep, is de opvolger gehouden te informeren naar de betaling van de verschuldigde en onbetwiste erelonen van zijn voorganger. Desgevallend dient de opvolger er bij de entiteit op aan te dringen deze erelonen te betalen.

Zesde principe – Overdracht van het dossier

Onverminderd de bepalingen inzake het beroepsgeheim, dient de voorganger, onverwijld en losstaand van de betaling van zijn erelonen, alle documenten, ongeacht de drager, eigendom van de cliënt, alsook deze die vallen onder de wederzijdse confraternele bijstand en hoffelijkheid, ter beschikking te stellen van de entiteit of van het lid van een ander Instituut dat hem opvolgt.

De voorganger dient een inventaris op te maken in tweevoud, die door hem en zijn geldig gevolmachtigde opvolger of door de entiteit zullen worden gedateerd en getekend.